

Krom výletování a povalování a přežíraní se?

Nebylo toho tak mnoho, jako kdyby byl pes jen jeden a nebo psi dva, ale normální :D, to je pravda, ale něco málo jsme v mezičase mezi tím povalováním se a pobytem v lesích a na horách stihli.

Tak Rumíček si vypiloval k dokonalosti a hlavně samostatnosti to nakupování. Už je velkej pán. Takže už si dojde pro zboží (krysu), donese si ho do vzdálenýho košíčku a odejde s ním k pokladně. Jsme moderní obchod, takže pokladna je pochopitelně samoobslužná, takže si pak i zboží sám zaúčtuje ☐ . Musím se tu smát, když to píšu, jak je u toho děsně vážnej a roztomilej, když se tak důležitě pohybuje pokojem. A pochopitelně ho to baví, neboť je hračka, tak jako každá vižla.

A pak jsme se soustředili na to, aby se naučil přikrývat. Aby mohl spinkat, jako ten civilizovaný pejsek. Nakročino už máme a tak jsem doufala, že nám to půjde ruk-cuk. Ale ouha, jak si člověk zpravidla myslí, že něco půjde snadno, tak je to přesně naopak. Nicméně chyba není na straně Rumíčka, ale na tý druhý. Tedy mojí. Nemáme problém s tím, že pes má ulehnout na bok. Nemáme problém s tím, že pes má uchopit přikrývku. A ani s tím, že ji má na sebe přetáhnout problém nemáme. To všechno je cajk. Co je špatně, je to, že přikrývku si zásadně přetahuje tak, že ji má mezi předníma packama. A tím pádem k pořádnému přikrytí prostě nedojde.

A tak se s tím tak nějak mordujeme. Takže jsme teď halt začali úplně od znovu. Pěkně ulehnout na bůček. Pak já mu dám deku na zem a..... no ne hele, furt to protahuje těma předníma packama. Budu muset něco vymyslet. Ale co, to mě zatím nenapadá.

Pro Tali jsem měla méně sofistickou náplň dní, o to ale pro ni složitější. Řekla jsem si totiž, že se zkusíme fakt popasovat s tím předáváním aportu. A tak byl uzlík občas v permanenci. Ne moc, aby se jí to nechodilo, protože jsem ráda, že jí to baví.

Začínáme vždycky stejně. Neprve se sedí a hledí a až poté se jde do akce. Protože je díky svý mozkový nedostatečnosti ☐ takovej ten věčnej "prvňáček", je prvním krokem na osvěžení paměti to, že já jí uzlík podám, a ona ho v sedu podrží. Pak dám uzlík na zem a ona mi ho podá. V SEDĚ!! Juché! A pak už konečně dojde na to, na čem pracujeme. Už se jí to začíná

seskládat v hlavě, takže ví, že by měla sedět u mojí nohy a čekat. A to čekat i po odhození. Prozatím si jedem dýlku pokoje. Po povelu nadšeně vyběhne, drapne uzlíka. Už i zpravidla uprostřed a metelí ke mně. Ještě semo tamo s uzlíkem zatajtrdlíkuje, takže jí třeba upadne, ale to už se opraví a přinese ho k předání Z PŘESEDNUTÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍ!!!!!!

Tralalááá!! Juchajdááá! Brtník nám tuhle sloužil jako tester, zda Tali zvládne i nějaký ten rušivý element, ale to ještě ne, jak tam byl, aby se na to podíval, tak ten zadek dolů nešel. Zatímco v Rumíčkově přítomnosti to předá perfektně, Brtník ji ruší moc ☐ Ale to nevadí, nevadí to ničehož. Důležitý je, že už to má v hlavě a může se pilovat. Prozatím ještě s uzlíkem, protože k tomu, aby si to zevšeobecnila i na ostatní věci - třeba na tu lišku, se kterou cvičíme na chalupě, tak k tomu povede ještě dlouhá cesta (ale třeba překvapí??) . Ale ani tohle nám neva, hlavně že něco máme a že se u té práce dokáže už i trochu ukáznit.

Takže..... když na to vlastně teď tak koukám, tak jsme se zas až tak neflákali, ne? ☐